



RUBEN L. NL

ILLUSTRATIE RUBEN L. OPPENHEIMER

Steun islamverlaters op school

PvdA-beginselverklaring beschermt onvoldoende tegen wraak

Islamverlaters hebben meer bescherming nodig dan de PvdA-beginselverklaring, betoogt **Michiel Hegener**. De partij met de grootste moslimaanhang moet preventief aan de slag gaan.

De discussie over het recht op individuele vrijheid van godsdienst en levensbeschouwing, in het bijzonder het recht om van geloof te veranderen of het te verlaten, wordt gedomineerd door een opvallende omissie (Opiniepagina 6 juni). Dat de PvdA, zoals voorzitter Ruud Koole schrijft, in de beginselverklaring 2005 het recht op geloofsafval heeft genoemd, is overbodig. Het staat namelijk al in artikel 18 van het Internationaal Verdrag inzake Burger en Politieke Rechten, beter bekend als het BuPo-verdrag. In een partijbeginselverklaring hoeft ook niet te staan dat het stelen van fietsen verboden is. Daar hebben we wetten voor en het BuPo-verdrag, door Nederland geratificeerd in 1978, heeft wettelijke status. Het is de juridisch harde variant van de Verklaring van de rechten van de mens, waarin het recht

om van religie te veranderen ook staat, ook in artikel 18.

Maar het BuPo-verdrag gaat verder dan de PvdA-Beginselverklaring: krachtens de preambule hebben staten de plicht om te zorgen dat het recht om vrij te zijn van vrees bij het uitoefenen van burgerrechten, in dit geval de vrees voor wraak na het verlaten van de islam, „slechts kan worden verwezenlijkt indien er omstandigheden worden geschapen waarin eenieder zijn [...] rechten kan uitoefenen”. De PvdA-Beginselverklaring stelt: „Wie zich bij zijn of haar emancipatie belemmerd weet door de druk van familie, traditie of religie verdient onvoorwaardelijke steun.” Dat is niet genoeg, zeker niet in dit geval. De PvdA zegt: eerst moet er tastbaar bewijs van dreiging zijn, dan komt er steun. Dat is te laat en het is in strijd met het BuPo-verdrag.

De islam is doordrenkt met het idee dat je er niet uit mag. Een reeks landen kent de doodstraf voor het verlaten van de islam, Maleisië heeft heropvoedingskampen voor islamverlaters, en in bijna alle overwegend islamitische landen zijn islamverlaters vogelvrij. Hier gaat het hard die kant op. Er wonen nu tientallen miljoenen mensen van wie bij de geboorte de vrij-

heid van godsdienst is afgenomen: ze werden door hun omgeving tot moslim gebombardeerd en groeiden op met het idee dat die keus, al was het niet hun eigen keus, levenslang onwrikbaar vaststond.

Dat enkelen de dreigementen weerstaan en er toch uitbreken, doet daar weinig aan af. Daarbij zij aangetekend dat hun aantallen extreem laag zijn en dat ze zich bijna allemaal erg stil houden over het verlaten van de islam. In een gezonde samenleving is migratie tussen religies en levensbeschouwingen, het atheïsme inbegrepen, een normaal verschijnsel. Nederlandse christenen, hindoes, boeddhisten en atheïsten die in alle openheid overstapten op een andere religie of levensbeschouwing zijn in Nederland in ruime aantallen te vinden. Maar hoeveel Nederlanders die in een islamitisch milieu ter wereld kwamen zijn overgestapt op iets anders? En hoeveel van hen deden dat in alle openheid? Bij de PvdA, de partij met de grootste moslimaanhang, hadden de alarmbellen al jaren geleden moeten gaan rinkelen. En dan zijn er, voor wie twijfelt aan de ernst van het probleem, nog de websites waar islamverlaters hun verhalen in anonimiteit wereldkundig maken, zoals www.faithfreedom.org.

Dat alles zou voor de PvdA reden moeten zijn om, met het BuPo-verdrag in de hand, een frontale aanval in te zetten op dit grote kwaad. Het zou preventief maatschappijbreed aan de slag moeten gaan – op zwarte scholen, op islamitische scholen, in moskeeën, bij burgerschapsvorming. Leer Nederlandse schoolkinderen – alle kinderen uiteraard – dat je in Nederland zelf mag bepalen wat je wel gelooft en wat niet. Dat we die vrijheid van overheidswege krijgen is geen nieuws – wel dat mensen elkaar voor honderd procent vrij moeten laten.

Die boodschap moet nu met kracht worden uitgedragen: in Nederland, in Europa en uiteindelijk wereldwijd. Als het lukt, en als de islam verandert van de gevangenis die het nu is in een huis waar alle deuren open staan, als de islam een religie wordt die individuele vrijheid van godsdienst en levensbeschouwing ten volle respecteert, zullen jihad en islamextremisme veel van hun kracht verliezen en mogelijk geheel verdwijnen.

*Michiel Hegener is journalist en auteur van het boek *Vrijheid van godsdienst* (2005). Hij is voorzitter van het Comité van Aanbeveling van het Comité van ex-Moslims, beide in oprichting.*